

[Robert Christensen.]  
 tror, der kan gøres noget også for at studiemodne de unge.

I venstre har vi ikke noget imod at være med til en adgangsbegrænsning, når den er punktvis, geografisk og begrænset. En lige og almindelig adgangsbegrænsning vil vi ikke være glade for at være med til.

**Samuelson:** Kun ganske få bemærkninger om den første del af lovforslaget, afskaffelsen af realafdelingen i gymnasieskolerne, som jeg afgjort kan gå ind for. I gamle dage var det egentlig store nåleøje at komme igennem, om det kunne lykkes at komme i realafdelingen på gymnasieskolen; så var der mange forældre, der regnede med, at så var vejen til gymnasiet sikret. Senere gik denne mellemskole og realafdeling også over til at blive noget af en snobbeskole. Det var, ligesom det var lidt finere at være i den afdeling end i en kommunal afdeling. Nu, da realafdelingens elever på gymnasieskolen tages på ganske nøjagtig samme måde som i kommuneskolen, er denne afdeling blevet et rudiment. Den er alt for kostbar, og derfor finder jeg det rimeligt, at den bliver afskaffet. Jeg kan ikke forstå det, når hr. Knud Nielsen siger, at han ikke kan indse, at der bliver besparelser på det. Tænk bare på, hvad man skal opretholde af samlinger og købe til nye samlinger for at undervise et enkelt spor i realafdelingen.

Jeg vil sige, at det måske havde været rart, om det var sket for flere år tilbage, for der er nok blevet lagt visse gymnasier rundt omkring i landet af den grund, at da man ikke havde underlag nok til det tilstrækkelige antal gymnasieklasser, kunne man oprette nogle realafdelinger. Det kan blive et problem fremover.

Det andet punkt er den punktvis adgangsbegrænsning. Hr. Knud Nielsen efterlyser, om ministeren ikke har et endeligt svar på i dag, hvordan det skal foregå. Jeg vil i og for sig takke ministeren for, at han ikke har den endelige løsning på problemet; det er da noget, der skal diskuteres.

Der har været en ejendommelig tendens til her i tinget og i dagspressen, at hvis bare der står ordet „universitet“ i et lovforslag, giver det anledning til en storm og en diskussion og ballade uden lige, sådan at vi faktisk har været kvalt i arbejdet med uni-

versiteternes placering i de senere år og derfor nu for alvor må til at spekulere på ganske andre ting. Vi skal til at koncentrere os om at få udbygget centertankerne. Vi skal til at beskæftige os med de kortere uddannelser. Vi skal til at se på, at selv om der bliver indført en punktvis adgangsbegrænsning på universiteterne, er det intet imod det, som vi må have udbygget de andre steder. Man kan blot tænke på den mangel, der er på bibliotekarer i Danmark for øjeblikket, og hvor mange der ønsker at blive optaget; man kan tænke på det pres, der er på den sociale højskole, mangelen på fysioterapeuter osv. Der er tryk på næsten samtlige uddannelser, og jeg synes, der fra samfundets side må gøres noget for, at dette tryk ikke ensidigt rammer bestemte områder. Det, som vel nok har givet anledning til, at man har taget debatten op nu, er bl. a. psykologistudiet i Århus. Vi ved alle sammen, at med visse års mellemrum kommer der nogle specielle modeuddannelser, og det kan man vist godt betegne psykologistudiet som for øjeblikket. Jeg synes, det er en god skik herhjemme, at man bygger et sådant studium op langsomt og får erfaringerne, inden man lader hundreder af mennesker vælge igennem. Jeg vil oven i købet sige det så stærkt, at jeg mener, at det er dobbeltmoral at sige, at der er fri adgang til psykologistudiet, når man hverken kan skaffe lærere eller lokaler.

Jeg mener med andre ord, at fremfor at hidse sig så voldsomt op over, at der kan blive mulighed for punktvis adgangsbegrænsninger på universitetet, skal vi meget hellere se at få fordelt trykket på uddannelserne, sådan at også samfundet kan få nogle af de folk ud, der er brug for — og her understrøger jeg igen netop folk fra den sociale højskole, bibliotekarer og fysioterapeuter.

Hr. Knud Nielsen siger, at der ingen midler findes til at frasortere uegnede, før de er kommet ind i studiet. Det synes jeg måske er for generelt sagt. Jeg vil i hvert tilfælde godt være med til at fælde en dom over en student, som vil studere dansk, hvis han både i års- og eksamenskarakterer har fået 5; så vil jeg formode, at han er uegnet til det studium.

Nu er det altid sådan, at man har en tilbøjelighed til at sige, at der må være andre metoder. Man skal forbedre erhvervsorientere-